

sig om at støtte børn, der ønsker at flytte hjemmefra. Disse paragraffer sigter først og fremmest på at varetage børnenes tarv, og er som sådan forebyggende arbejde. Hvorvidt disse bestemmelser vil blive administreret restriktivt eller ej, er lagt fuldt og helt i hænderne på kommunerne, der netop står over for at skulle foretage kraftige besparelser.

Resultatet af disse bestemmelser kan meget vel blive, at der betales dobbelt for det manglende forebyggende arbejde. På den ene side betaler børnene gennem forringede forhold. På den anden side kommer samfundet i sidste ende alligevel til at betale for skaderne. Som et konkret eksempel er det værd at nævne, at en meget stor del af hjælpen over § 46 ydes til store børn og unge, der ønsker at flytte hjemmefra på grund af problemer med forældrene. Dette er ofte direkte i strid med forældrenes ønsker, og de er derfor ikke særligt motiveret for at betale for, at børnene rent faktisk flytter.

Der er som bekendt ikke sat indtægtsgrænser på trangskriteriet, men når kommunerne nu skal til at sige til dem, der modtager forbigående hjælp over § 37, at de skal klare sig for dagpengemaximum, er der vel ingen grund til, at andre ikke også kan klare sig for dette beløb.

Mindretallet er også modstandere af de stramninger, der sker på daginstitutionsområdet. Mindretallet mener ikke, forældrebetalingen skal indtægtsgraderes. Den større betaling, de bedrestillede skal yde, skal tages over skatterne og ikke direkte over institutionerne. Det er langt mere socialt retfærdigt, at alle skatteydere er med til at betale, fremfor en situation, hvor forældre betaler for daginstitutioner, handicappede for hjælpemidler etc. Mindretallet er desuden modstandere af, at de socialpædagogiske fripladser fjernes, og at betalingen for støttepædagoger væltes over på forældrene. I begge tilfælde er der tale om tiltrængt forebyggende arbejde, ikke mindst på baggrund af særforsorgens udlægning.

Lovforslaget illustrerer på udmærket vis, at det ikke »kun« drejer sig om at gøre det besværligt for bedrestillede at anvende bistandsloven. De, der vil blive ramt af disse stramninger, er ikke bedrestillede. Det er først og fremmest børn og unge, der i forvejen har sociale og pædagogiske problemer.

Ad III. Forslag til lov om ændring af lov om folkepension

(Indførelse af socialindkomst),

IV. Forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v.

(Indførelse af socialindkomst og indtægtsregulering af invaliditetsydelse) og

V. Forslag til lov om ændring af lov om pension til enker m. fl.

(Indførelse af socialindkomst)

Et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslagene til *vedtagelse* med de af ministeren til IV – forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Indførelse af socialindkomst og indtægtsregulering af invaliditetsydelse) – stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (venstres, det konservative folkepartis og fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) udtaler om III-forslag til lov om ændring af lov om folkepension (Indførelse af socialindkomst) – og V-forslag til lov om ændring af lov om pension til enker m. fl. (Indførelse af socialindkomst) – at man er tilhænger af et socialindkomstbegreb, men man anser ikke det foreslåede for det rigtige. Det vil stadig være muligt for folk med høje indtægter at nedbringe deres socialindkomst ved belåning af fast ejendom og derved få fordele fremfor andre. Det er hensigten med et socialindkomstbegreb, at de sociale ydelser skal gives til dem, der har behov, dvs. de dårligst stillede. De allerdårligst stillede pensionister får imidlertid ikke samtidig hermed en tiltrængt forhøjelse. Indførelse af begrebet i folkepensionsloven er udelukkende foreslået i sammenhæng med en finanspolitisk stramning. Dette forslag anfægter ikke, at alle får fuldt grundbeløb, hvilket vil sige, at det kun er tillægget, der berøres af socialindkomstbegrebet.

Den gruppe, der modtager fuldt eller delvis tillæg, hører jo i realiteten til de dårligst stillede pensionister, mens mange velstillede pensionister stadig vil modtage fuldt grundbeløb. Mindretallet kan ikke, selv med den